

Drechtje spreekt:

GROEN EN KLEINSCHALIG

STICHTING VRIENDEN VAN DUIVENDRECHT

6 JUNI 2015

informerend,
opiniërend,
objectief en
transparant

De Oudjes van Duivendrecht

Het is een zomerse dag en Drechtje houdt 't wekelijkse spreekuurtje. Zij wacht af wie er vandaag op haar af zal stappen. Ondanks dat er veel mensen voorbij lopen op het plein, is de belangstelling voor een praatje vandaag niet groot.

Veel mensen die haar anders wel iets te melden hebben, groeten haar vriendelijk. 'Hoi Drechtje, ik maak vandaag even geen praatje. Het is mooi weer en ik ga straks meteen door naar het zwembad', of 'Sorry Drechtje, ik duik straks

gelijk de tuin in en ga vanavond BBQ-en'.

Drechtje begrijpt het wel. De zomer nadert, de mensen zijn druk bezig met hun vakantie-plannen en voorbereidingen daarvoor. Hun interesses liggen nu ook niet zo bij dorps-zaken van dit moment.

Dat is jammer, zij had graag even willen praten over o.a. de voortgang van de bouw van het dorps-huis, de op stapel staande kap van bomen in de Zonnehof, de blauwe zone ofwel parkeerperikelen en andere 'groen en kleinschalige' dorps-zaken waarover de Duivendrechtters anders

graag met haar van gedachten wisselen.

Op het bankje voor het Reijgersbosch, precies in de bocht van de Telstarweg zitten twee hoogbejaarde Indische dames, Nonni en Tati, met rollators een 'rust-stop' te maken op weg naar huis. Zij hebben hun boodschappen gehaald en de afstand huis/dorpsplein wordt altijd onderbroken bij precies dat bankje. Tati vertelt dat zij hier heel graag zit. Het is een strategisch punt want iedereen komt hier langs en... wat ook belangrijk is, zij kijkt vanuit hier precies het op het bomenlaantje aan de singel, waar zij zoals ze zelf zegt 'héél erg van geniet'.

Geïnteresseerd en/of meer weten?
Steunt u ons nog steeds?

Bel met 020-699 2574 of neem een kijkje op vriendenvanduivendrecht.nl
Ons IBANnummer is NL70 INGB 00 0498 3590 in Duivendrecht

Stichting
Vrienden
van
Duivendrecht

Drechtze spreekt verder:

Ook Nonni zit hier graag, maar dan op het bankje onder de bomen aan het water. Nu dat de zwanen weer kleintjes hebben, gaat zij er bijna dagelijks even zitten. Tati, haar vriendin is 91 jaar en woont alleen in één van de Zonnehofflats. Geheel zelfstandig nog, met af en toe wat huishoudelijke hulp. Zij is weliswaar na de dood van haar man 25 jaar geleden alleen, maar absoluut niet eenzaam. Op het bankje maakt zij met iedereen een praatje. Thuis heeft zij haar boeken en de TV. Zij is goed op de hoogte en kan overal over mee praten.

Mooie verhalen kan zij vertellen over het Nederlands-Indie waar zij vandaan komt. Al meer dan 60 jaar woont zij nu in Nederland. Al véél langer als in het land waar zij geboren werd en wat zij haar 'Moederland'

noemt. Zij heeft mij verteld dat zij, omdat zij van Nederlands-Indonesische afkomst is, moest vluchten. Vreselijke dingen heeft ze meegemaakt en voor haar ogen zien gebeuren. Eind jaren '50 kwam zij met de boot, de Hr. Ms. Johan van Oldenbarneveld naar Nederland. Dat was weliswaar een groot, goed en degelijk schip, maar toch.... wel beschouwd was Tati destijds ook al een bootvluchteling! Er is niet veel veranderd sindsdien want ruim 50 jaar later blijkt: 'l'histoire se repète' ofwel de geschiedenis herhaalt zich. Weliswaar andere bevolkingsgroepen, nu met gammele bootjes, maar onder identieke omstandigheden.

Tati is na haar aankomst hier in Nederland gaan werken, trouwde, kreeg kinderen en kleinkinderen, die haar geboorteland alleen maar van vakanties kennen. Zij vindt dit niet erg. Zijzelf is in al die

Drechtje spreekt verder:

jaren 'vernederlands', haar kinderen en kleinkinderen zijn Nederlands. Nederland is hun vaderland, maar Tati heeft er **twee**: haar 'vaderland' Nederland èn haar 'Moederland' Indonesië, dat altijd diep in haar hart blijft.

Terwijl zij gezellig met Nonni op het bankje verder keuvelt (tempo doeloe) komen twee leuke jonge meiden voorbij die Tati en Nonni hartelijk groeten. Eén van de twee is van de Thuiszorg, die wekelijks bij Tati komt om haar in de huishouding te helpen. Tati heeft intussen een goede band met haar opgebouwd en kijkt uit naar haar wekelijkse bezoek.

Het is wel jammer dat vanaf januari 2015 haar thuishulpuren met 1,5 uur gekort zijn.

Maar het werk dat gedaan moet worden, blijft hetzelfde. Wat de hulp voorheen aan werk in 4 uur tijd verrichtte, moet nu in 2,5 uur gedaan worden. Ook daar legt Tati zich bij neer. Dat kan dat meisje toch allemaal niet doen in minder tijd? Nee hoor... we gaan gewoon zoals altijd samen éerst uitgebreid koffiedrinken en even bijkletsen. En, als ik spekkook heb gemaakt, is er dus eerst een klein feestje!

Drechtje stapt op en zegt Tati en Nonni gedag. Misschien tot volgende week zaterdag? Jazeker, roept Tati, ik ga dan rond 14:00 uur want ik wil het stoepkrijten van de kinderen graag zien! Oké, tot volgende week dan!

STOEPKRIJTFEEST VOOR KINDEREN T/M 12 JAAR

DEELNAME GRATIS

ZATERDAG 13 JUNI 2015

VANAF 14:00 UUR

DORPSPLEIN DUIVENDRECHT

HET STOEPKRUTFEEST IS EEN INITIATIEF VAN WINKELIERSVERENIGING DORPSPLEIN DUIVENDRECHT